

Brusel 28. května 2021
(OR. en)

9050/21

LIMITE

JUSTCIV 92
ECOFIN 471
EJUSTICE 56
COMPET 388
CODEC 747
IA 98

Interinstitucionální spis:
2018/0044(COD)

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. dok. Komise:	7222/18 + ADD 1 + ADD 1 REV 1 + ADD 2 + ADD 2 REV 2 + ADD 3
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o právu rozhodném pro účinky postoupení pohledávek na třetí strany – obecný přístup

I. ÚVOD

1. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o právu rozhodném pro účinky postoupení pohledávek na třetí strany¹ (dále jen „navržené nařízení“) přijala Komise dne 12. března 2018 jako součást akčního plánu unie kapitálových trhů.
2. Návrh je založen na čl. 81 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie a vztahuje se na něj řádný legislativní postup.

¹ Dokument 7222/18.

3. V souladu s cíli akčního plánu unie kapitálových trhů má navržené nařízení podporovat přeshraniční investice v EU, a tím usnadnit podnikům, včetně malých a středních podniků, i spotřebitelům přístup k financování. Specifickým cílem navrženého nařízení je pomoci zvýšit přeshraniční transakce s pohledávkami prostřednictvím právní jistoty, která bude nastolena přijetím jednotných kolizních norem na úrovni EU, a tím odstranit právní rizika a případné systémové důsledky a umožnit přeshraniční investice, přístup k levnějším úvěrům a integraci trhu.
4. Evropský parlament přijal postoj v prvním čtení², který obsahoval 24 změn návrhu Komise, dne 13. února 2019.
5. Evropský hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko³ k tomuto návrhu dne 11. července 2018 a Evropská centrální banka vydala stanovisko⁴ dne 18. července 2018.
6. Irsko nevyužilo možnosti účastnit se přijímání a používání navrženého opatření stanovené v článku 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvám. V souladu s Protokolem č. 22 o postavení Dánska, připojeným ke Smlouvám, se Dánsko přijímání navrženého opatření neúčastní.

² Dokument 6217/19.

³ Dokument 11427/18.

⁴ Dokument CON/2018/33.

II. HLAVNÍ PRVKY KOMPROMISNÍHO BALÍČKU

7. Diskuse na neformální videokonferenci ministrů spravedlnosti dne 4. června 2020 poskytla cenné politické vedení, pokud jde o potvrzení zásady univerzality, vyloučení kolizí přednostních práv zahrnujících novaci a nemožnost zpětného uplatňování navrženého nařízení. V prosinci 2018⁵, červnu 2019⁶ a prosinci 2020⁷ byly Radě předloženy zprávy o pokroku.
8. Na základě práce minulých předsednictví zařadilo portugalské předsednictví tento návrh mezi své legislativní priority. Pracovní skupina pro otázky občanského práva (postoupení pohledávek) proto intenzivně pokračovala v projednávání navrženého nařízení. S ohledem na významný pokrok, jehož bylo v jednáních Pracovní skupiny pro otázky občanského práva (postoupení pohledávek) dosaženo, je předsednictví toho názoru, že lze o tomto znění dosáhnout obecného přístupu.

A. Oblast působnosti nařízení

9. V současné době neexistují kolizní normy, které by na úrovni EU upravovaly účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek, a kolizní normy stanovené v této záležitosti na úrovni členských států (pokud tyto normy existují) se vzájemně liší. Při přeshraničním postoupení pohledávek se nesoudržnost vnitrostátních kolizních norem stává zdrojem právní nejistoty v otázce, které právo se na účinky na třetí strany v případě postoupení použije.

⁵ Dokument 14498/18.

⁶ Dokument 9562/19.

⁷ Dokument 13122/20.

10. Navržené nařízení má nastolit právní jistotu stanovením společných kolizních norem, které určí vnitrostátní právo, jež se má použít na účinky na třetí strany v případě dobrovolného přeshraničního postoupení pohledávek a smluvní subrogace podle občanského a obchodního práva.
11. Nařízení se týká účinků na třetí strany v případě postoupení pohledávek, které představují aktiva v nehmotné podobě. To znamená, že některé záležitosti nejsou do oblasti působnosti tohoto nařízení zahrnuty, neboť se netýkají postoupení pohledávek v nehmotné podobě. Po rozsáhlých odborných diskusích však pracovní skupina považovala za důležité vyjasnit, že se na tyto záležitosti nařízení nevztahuje. Jedná se o:
- převod finančních nástrojů, včetně cenných papírů a derivátů;
 - převod kryptoaktiv a
 - postoupení pohledávek, které nejsou v nehmotné podobě, nýbrž jsou vtěleny do listinného dokumentu nebo zaknihovány.
12. Z důvodu jasnosti a soudržnosti s dalšími právními akty EU se pracovní skupina zejména dohodla na výslovném uvedení toho, že se nařízení nevztahuje na účinky na třetí strany v případě převodu finančních nástrojů, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto finančním nástrojům. Nařízením se tudíž neřídí převod finančních nástrojů (jako jsou převoditelné cenné papíry obchodovatelného charakteru, nástroje peněžního trhu a podílové jednotky subjektů kolektivního investování) bez ohledu na to, zda jsou vydány prostřednictvím technologií sdíleného registru a zda k tomuto převodu dochází: i) fyzickým předáním listinného dokumentu, ii) zápisem do registru, na účet nebo v systému centralizované evidence nebo iii) postoupením pohledávek (jako je například nárok na dodání těchto nástrojů od příštího zprostředkovatele v řetězci zprostředkovatelů). Navržené nařízení by se rovněž nemělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě převodu kryptoaktiv bez ohledu na to, zda jsou považovány za finanční nástroje, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto kryptoaktivům.

13. Jelikož jsou deriváty finančními nástroji a rovněž smlouvami a jelikož by se navržené nařízení nemělo vztahovat na převod finančních nástrojů nebo smluv ani novaci, dohodla se pracovní skupina, že v bodě odůvodnění upřesní, že se tímto nařízením neřídí ani účinky na třetí strany v případě převodu derivátů.
14. Pracovní skupina se dále dohodla na vyjasnění toho, že se nařízení nevztahuje na postoupení pohledávek, které nejsou v nehmotné podobě, nýbrž jsou vtěleny do listinného dokumentu nebo zaknihovány.
15. Z důvodu souladu s právem použitelným na cenné papíry a vzhledem k různici se praxi v členských státech se pracovní skupina nakonec dohodla, že z oblasti působnosti nařízení vyloučí postoupení pohledávek vyplývajících z převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru, nástrojů peněžního trhu nebo podílových jednotek subjektu kolektivního investování, a to i v případech, kdy k postoupení těchto pohledávek dochází v nehmotné podobě.
16. Aby navržené nařízení obstálo z technologického hlediska i v budoucnosti, zabývala se pracovní skupina otázkou, zda do něj zahrnout pohledávky vyplývající z kryptoaktiv⁸ a elektronických peněz. Jakožto technologicky neutrální nástroj by se mělo vztahovat na pohledávky vyplývající z aktiv bez ohledu na technologii používanou pro jejich vydávání, převod nebo uchovávání, a tudíž i na pohledávky vyplývající z kryptoaktiv, které nejsou finančními nástroji. Aby se předešlo problémům s charakterizací, pokud jde o to, zda určité kryptoaktivum považovat za finanční nástroj nebo jiný druh kryptoaktiva, mělo by se nařízení vztahovat na pohledávky vyplývající ze všech kryptoaktiv s výjimkou pohledávek vyplývajících z kryptoaktiv považovaných za převoditelné cenné papíry obchodovatelného charakteru, nástroje peněžního trhu nebo podílové jednotky subjektu kolektivního investování.

⁸ Kryptoaktiva jsou v navrženém nařízení definována odkazem na definici, která bude do *acquis* zavedena budoucím nařízením o trzích s kryptoaktivy (MiCA).

17. Vzhledem k zásadně odlišným charakteristikám některých právních systémů členských států, zejména pokud jde o vazbu mezi pohledávkou a zajišťovacím právem a úlohu veřejných registrů, se pracovní skupina dohodla na vyloučení účinků na třetí strany v případě převodu zajišťovacích práv, zejména zajišťovacích práv k nemovitosti nebo movitému majetku podléhajícím zápisu ve veřejném registru stanoveném právním předpisem, včetně případných požadavků na formu nebo zápis v registru pro účinnost převodu těchto zajišťovacích práv a účinků splnění nebo nesplnění těchto požadavků pro řešení kolizí přednostních práv k zajištěným pohledávkám.
18. Pokud je tedy zajišťovací právo spojeno s pohledávkou, kterou zajišťuje, takovým způsobem, že podle práva státu, v němž se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci registr spadá, musí být splněny určité požadavky na formu nebo zápis v registru, které jsou nezbytné pro účinnost převodu zajišťovacího práva, aby postupník nabyl právní nárok na pohledávku samou, nemělo by se toto nařízení vztahovat na účinky splnění nebo nesplnění jakýchkoli požadavků na formu nebo zápis v registru, které jsou nezbytné pro účinnost převodu zajišťovacího práva, při řešení kolize přednostních práv k zajištěné pohledávce.
19. Kompromisní řešení upozorňuje na účinky, které mohou vyplývat ze systémů pevně svázaných s registrací, zdůrazňuje jejich význam, avšak neukládá uplatnění *lex registrationis* na všechny situace.

B. Rozhodné právo

20. Pracovní skupina vedla dlouhé odborné diskuse o výhodách toho, aby bylo jako právo, které se na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek ze zásady použije, určeno právo platné v obvyklém bydlišti postupitele. V souladu s návrhem Komise mělo právo v obvyklém bydlišti postupitele větší podporu než právo postoupené pohledávky, neboť povede k větší předvídatelnosti pro třetí strany. Právo v obvyklém bydlišti postupitele bylo považováno za vhodné v případě hromadného postoupení pohledávek podléhajících různému právu i v případě budoucích pohledávek a má se za to, že je v souladu s nařízením (EU) 2015/848 (nařízení o insolvenčním řízení).

21. Bylo však poukázáno na to, že pro hladké fungování finančních trhů budou zapotřebí náležitě výjimky. Pracovní skupina dospěla k závěru, že v případě určitých postoupení pohledávek uvedených v čl. 4 odst. 2 kompromisního znění, jako je postoupení hotovostních pohledávek, pohledávek na finančních trzích a pohledávek z úvěru, bude vhodnější než právo v obvyklém bydlišti postoupitele právo postoupené pohledávky.
22. V souladu s návrhem Komise zachovává kompromisní znění v případě sekuritizace možnost volby mezi právem postoupitele a právem postoupené pohledávky. Cílem této flexibility je neovlivnit současnou praxi velkých hospodářských subjektů, ale současně usnadnit rozšíření přeshraničního sekuritizačního trhu na menší hospodářské subjekty.

C. Univerzální použitelnost

23. Jak navrhla Komise a dne 4. června 2020 potvrdili ministři spravedlnosti v souladu s dalšími unijními nástroji harmonizujícími kolizní normy, může být vnitrostátním právem určeným jako právo rozhodné podle navrženého nařízení právo členského státu nebo právo třetí země.

D. Vztah k jiným ustanovením práva EU

24. Navržené nařízení má být *horizontálním* nástrojem určujícím právo rozhodné pro účinky na třetí strany u postoupení pohledávek ve všech případech, není-li v jiných, specifitějších nástrojích práva EU stanoveno jinak. Jeho používáním se nebrání použití jiných nástrojů EU určujících právo rozhodné pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek *ve zvláštních oblastech*. V tomto ohledu obsahuje článek 10 kompromisního znění demonstrativní výčet právních aktů EU, které mají před novým nástrojem přednost.

III. ZÁVĚR

25. Konečné kompromisní znění obsažené v příloze by mělo být vnímáno jako celek, který odráží křehkou rovnováhu mezi zájmy a obavami různých členských států. Jeho cílem je zavést vyvážený režim, který zohledňuje zájmy finančních trhů i základní charakteristiky právních řádů členských států.
26. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se Výbor stálých zástupců vyzývá, aby:
- a) potvrdil kompromisní balíček předložený předsednictvím ve znění uvedeném v příloze této poznámky a
 - b) vyzval Radu pro spravedlnost a vnitřní věci, aby na zasedání ve dnech 7. a 8. června 2021 schválila znění uvedené v příloze⁹ této poznámky jako obecný přístup, který představuje základ pro jednání s Evropským parlamentem.

⁹ Doplněný text oproti návrhu Komise (dokument 7222/18) je zvýrazněn **tučným podtržením**, vypuštěný text je označen [...].

[...]

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o právu rozhodném pro účinky postoupení pohledávek na třetí strany

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 81 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹[...]

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila za cíl udržovat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva. Pro postupné vytváření tohoto prostoru Unie přijímá opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem v míře nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu.
- (2) Podle článku 81 Smlouvy mají tato opatření zahrnovat opatření určená k zajištění slučitelnosti kolizních norem použitelných v členských státech.

¹ Úř. věst. C , , s. .

- (3) Řádné fungování vnitřního trhu vyžaduje **jistotu ohledně rozhodného práva**, [...] aby se zlepšila předvídatelnost výsledku sporů, [...] a volný pohyb soudních rozhodnutí **vyžaduje**, [...] aby kolizní **normy** [...] v členských státech určovaly [...] **za rozhodné právo** stejné vnitrostátní právo bez ohledu na členský **stát soudu, u kterého** [...] je žaloba podána.
- (4) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) **neurčuje** [...] **právo rozhodné** pro účinky na třetí strany v případě **postoupení** [...] pohledávek [...]. Avšak v čl. 27 odst. 2 uvedeného nařízení se Komisi ukládá, aby předložila Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu k otázce účinnosti postoupení pohledávky vůči třetím stranám a přednosti postoupené pohledávky před [...] právem jiné osoby, k níž se v případě potřeby přiloží návrh na změnu uvedeného nařízení a hodnocení dopadu ustanovení, která mají být zavedena.
- (5) Dne 18. února 2015 Komise přijala zelenou knihu nazvanou Vytváření unie kapitálových trhů², v níž se uvádí, že dosažení větší právní jistoty v případech přeshraničního převodu pohledávek a pořadí těchto převodů, a zejména v takových případech, jakým je platební neschopnost, je důležitým aspektem rozvoje celoevropského trhu s cennými papíry a dohodami o finančním zajištění a rovněž i [...] **pro** jiné aktivity, jako je např. faktoring.

² COM(2015) 63 final.

- (6) Dne 30. září 2015 Komise přijala sdělení nazvané Akční plán pro vytváření unie kapitálových trhů³. V tomto [...] akčním plánu unie kapitálových trhů se uvádí, že rozdíly v národním zacházení s účinky na třetí strany v případě **postoupení** [...] pohledávek komplikují využívání těchto nástrojů jako přeshraničního zajištění, z čehož vyplývá závěr, že tato právní nejistota ztěžuje ekonomicky významné finanční operace, jako jsou sekuritizace. V akčním plánu unie kapitálových trhů bylo oznámeno, že Komise navrhne jednotná pravidla, podle nichž se bude s právní jistotou určovat, které vnitrostátní právo se použije na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek.
- (7) Dne 29. června 2016 přijala Komise zprávu o vhodnosti ustanovení čl. 3 odst. 1 směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění⁴, která řeší otázku, zda směrnice funguje účelně a efektivně, pokud jde o formální úkony požadované k poskytnutí zajištění formou pohledávek z úvěrů. Ze závěrů zprávy vyplývá, že navrzení [...] jednotných pravidel pro účinky na třetí strany v případě **postoupení** [...] pohledávek umožní s právní jistotou určit, které vnitrostátní právo by se mělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek, což by mělo přispět k nastolení větší právní jistoty i v případech, kdy jsou pohledávky z úvěrů používány coby zajištění v přeshraničním kontextu.
- (8) Dne 29. září 2016 přijala Komise zprávu k otázce účinnosti postoupení nebo subrogace pohledávky vůči třetím stranám a přednosti postoupené nebo subrogované pohledávky před právem jiné osoby. Zpráva dochází k závěru, že jednotné kolizní **normy** [...] upravující účinnost postoupení vůči třetím stranám, stejně jako otázky přednosti mezi postupníky uplatňujícími konkurenční nároky nebo mezi postupníky a jinými nositeli práv by posílily právní jistotu a snížily praktické problémy a právní náklady spojené se stávajícími různorodými přístupy v členských státech.

³ COM(2015) 468 final.

⁴ COM(2016) 430 final.

- (9) Věcná působnost a ustanovení tohoto nařízení by měly být v souladu s nařízením (ES) č. 864/2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II)⁵, nařízením (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)⁶, nařízením (EU) č. 1215/2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepřacované znění)⁷ a nařízením (EU) 2015/848 o insolvenčním řízení⁸ (**nařízení o insolvenčním řízení**). [...]
- (10) Tímto nařízením se provádí akční plán unie kapitálových trhů. Plní se jím rovněž požadavek stanovený v čl. 27 odst. 2 nařízení Řím I, v němž se Komisi ukládá povinnost zveřejnit zprávu a případně předložit návrh týkající se účinnosti postoupení pohledávky vůči třetím stranám a přednosti postupníka před právem jiné osoby.
- (11) Kolizní normy, jimiž se řídí účinky na třetí strany [...] v případě postoupení pohledávek, v současné době na úrovni Unie neexistují. **Pokud** [...] jsou kolizní normy **v této záležitosti** stanoveny na úrovni členských států, [...] **navzájem se od sebe liší** [...]. Při přeshraničním postoupení pohledávek se nesoudržnost vnitrostátních kolizních norem stává zdrojem právní nejistoty v otázce, které právo se na účinky na třetí strany v případě postoupení použije. Vlivem nedostatku právní jistoty vyvstává právní riziko při přeshraničním postoupení pohledávek, které nevzniká při postoupení na vnitrostátní úrovni, protože na transakci se mohou vztahovat odlišná vnitrostátní hmotněprávní pravidla v závislosti na členském státu, jehož soudy nebo orgány budou spor ohledně právního nároku na **postoupené** pohledávky posuzovat.

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II), Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40.

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I), Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení, Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 19.

- (12) Pokud si postupníci nejsou právního rizika vědomi nebo se rozhodnou je pominout, mohou utrpět nepředvídané ztráty. Nejistota ohledně toho, kdo má právní nárok na pohledávky postoupené na přeshraničním základě, může mít vedlejší dopady a prohloubit a prodloužit dopady finanční krize. Pokud se postupníci rozhodnou zmírnit toto právní riziko tím, že vyhledají specifické právní poradenství, budou nuceni vynaložit vyšší transakční náklady, které při vnitrostátním postoupení odpadají. Pokud postupníky odradí právní riziko a rozhodnou se jej vyvarovat, mohou se tím připravit o obchodní příležitosti a oslabit tak integraci trhů.
- (13) Cílem tohoto nařízení je nastolit právní jistotu stanovením společných kolizních norem, které určí vnitrostátní právo, jež se vztahuje na účinky na třetí strany v případě **přeshraničního** postoupení pohledávek.
- (14) Pohledávka zakládá právo věřitele na úhradu určité peněžité částky nebo plnění určitého **nepeněžního** [...] závazku ze strany dlužníka. Postoupení pohledávky umožňuje věřiteli (postupiteli) převést [...] právo vůči dlužníkovi na plnění dluhu na jinou osobu (postupníka). Práva, jimiž jsou upraveny smluvní vztahy mezi věřitelem a dlužníkem, mezi postupitelem a postupníkem a mezi postupníkem a dlužníkem, se určí na základě kolizních norem stanovených v nařízení Řím I. **Smluvní vztah mezi postupitelem a postupníkem upravují kolizní normy stanovené v čl. 14 odst. 1 nařízení Řím I, smluvní vztah mezi postupníkem a dlužníkem upravují kolizní normy stanovené v čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I⁹.**

⁹ [...]

- (15) Kolizními normami stanovenými v tomto nařízení by se měly řídit účinky **na třetí strany** [...] v případě postoupení pohledávek, a to jak mezi všemi stranami, které jsou účastníky postoupení [...], tak vůči třetím stranám (**jako je** například [...] věřitel postupitele), **aniž jsou dotčeny práva a povinnosti dlužníka podle čl. 14 odst.2 nařízení Řím I.** [...]
- (16) Pohledávky, na které se vztahuje toto nařízení, **zahrnují mimo jiné** [...] obchodní pohledávky, **pohledávky z úvěru, hotovost ve smyslu směrnice 2002/47/ES, elektronické peníze ve smyslu směrnice 2009/110/ES a pohledávky vyplývající z** [...] finančních nástrojů ve smyslu směrnice 2014/65/EU[...]¹⁰ [...] **– s výjimkou pohledávek vyplývajících z převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru, nástrojů peněžního trhu nebo podílových jednotek subjektu kolektivního investování – bez ohledu na to, zda jsou vydány prostřednictvím technologie sdíleného registru či nikoli.**
- (16bis) V souladu s nařízením [XXX] o trzích s kryptoaktivy (MiCA) se technologií sdíleného registru (DLT) rozumí druh technologie, která podporuje sdílenou evidenci šifrovaných dat. Toto nařízení by mělo být založeno na technologicky neutrálním přístupu.**

¹⁰ [...]

Jakožto technologicky neutrální nástroj by se toto nařízení mělo vztahovat na pohledávky vyplývající z aktiv bez ohledu na technologii používanou pro jejich vydávání, převod nebo uchovávání, a tudíž i na pohledávky vyplývající z kryptoaktiv. Některá kryptoaktiva, v nařízení [XXX] o trzích s kryptoaktivy definovaná jako „elektronické peněžní tokeny“, mají primárně sloužit jako prostředek pro placení a jejich funkce je velmi podobná funkci elektronických peněz ve smyslu směrnice 2009/110/ES o elektronických penězích (EMD2). Jiná kryptoaktiva jsou podle vnitrostátního práva považována za finanční nástroje spadající do oblasti působnosti směrnice o trzích finančních nástrojů. Aby se předešlo problémům s charakterizací, pokud jde o to, zda určité kryptoaktivum považovat za finanční nástroj nebo jiný druh kryptoaktiv, mělo by se toto nařízení vztahovat na pohledávky vyplývající ze všech kryptoaktiv s výjimkou pohledávek vyplývajících z kryptoaktiv považovaných za převoditelné cenné papíry obchodovatelného charakteru, nástroje peněžního trhu nebo podílové jednotky subjektu kolektivního investování.

(16i) Toto nařízení by se mělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek stávajících i budoucích. Převoditelnost pohledávek, včetně otázky, zda lze postoupit budoucí pohledávky, se řídí právem postoupené pohledávky, jak je stanoveno v čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I.

(16a) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě převodu finančních nástrojů bez ohledu na to, zda jsou tyto nástroje vydány prostřednictvím technologií sdíleného registru, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto finančním nástrojům. Toto nařízení by se nemělo vztahovat zejména na účinky na třetí strany v případě převodu převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru, nástrojů peněžního trhu a podílových jednotek subjektů kolektivního investování, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto finančním nástrojům, bez ohledu na to, zda se takový převod uskutečňuje fyzickým předáním listinného dokumentu, zápisem do registru, na účet nebo v systému centralizované evidence nebo postoupením pohledávek, jako je například nárok na dodání těchto nástrojů od příštího zprostředkovatele v řetězci zprostředkovatelů. [...]. Jelikož jsou deriváty finančními nástroji a rovněž smlouvami a jelikož by se toto nařízení nemělo vztahovat na převod smluv ani novaci, nemělo by se toto nařízení uplatňovat na účinky na třetí strany v případě převodu derivátů. Toto nařízení by se rovněž nemělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě převodu kryptoaktiv bez ohledu na to, zda je lze považovat za finanční nástroje, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto kryptoaktivům.

(16ii) Úhrada pohledávky (například splacení úvěru) může být zaručena zajišťovacím právem (například ve formě zástavního práva nebo zástavy). Zajišťovací právo může být vytvořeno k pohledávkám nebo k aktivům jiným, než jsou pohledávky. Aktiva jiná než pohledávky zahrnují nemovitosti, hmotný movitý majetek bez ohledu na to, zda je zapsán ve veřejném registru stanoveném právním předpisem (např. vozidlo nebo strojná zařízení), a nehmotný movitý majetek bez ohledu na to, zda je zapsán ve veřejném registru stanoveném právním předpisem (např. práva duševního vlastnictví). Toto nařízení by se mělo vztahovat na postoupení pohledávek at' už přímé (například postoupení obchodních pohledávek faktorovi) nebo formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k pohledávkám (například zástava obchodních pohledávek). Toto nařízení by se však nemělo vztahovat na převod aktiv jiných než pohledávek, at' už přímý (například převod převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru) nebo formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k aktivům jiným, než jsou pohledávky (například zástavní právo k nemovitosti nebo zástava převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru).

(16aa) Právo určené tímto nařízením by se mělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávky, která je zajištěna právem k nemovitosti nebo movitému majetku podléhajícím zápisu ve veřejném registru stanoveném právním předpisem. Toto nařízení by se však nemělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě převodu zajišťovacího práva k nemovitosti nebo movitému majetku podléhajícím zápisu ve veřejném registru stanoveném právním předpisem, včetně jakýchkoli požadavků na formu nebo zápis v registru stanovených právem státu, v němž se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci registr spadá, k tomu, aby byl převod daného zajišťovacího práva účinný. Toto nařízení by se rovněž nemělo vztahovat na žádné záležitosti související s vymáháním zajišťovacích práv, včetně nároku na výnosy.

(16aaa) Právo rozhodné podle tohoto nařízení se nemůže shodovat s právem státu, v němž se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci registr spadá (například proto, že se obvyklé bydliště postupitele nachází ve státě A a nemovitost ve státě B). V těchto případech i) aby mohl postupník nabýt právní nárok na pohledávku, měly by být splněny požadavky práva určeného tímto nařízením, a ii) aby mohl postupník nabýt právní nárok na právo k nemovitosti nebo zapsanému movitému majetku zajišťujícím pohledávku, měly by být splněny požadavky pro převod tohoto zajišťovacího práva stanovené právním předpisem určeným vnitrostátními kolizními normami státu, v němž se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci registr spadá (obvykle *lex rei sitae* nebo *lex registrationis*), včetně jakýchkoli požadavků na formu nebo zápis v registru.

(16ab) Avšak v některých právních systémech je zajišťovací právo spojeno s pohledávkou, kterou zajišťuje, takovým způsobem, že podle práva státu, v němž se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci registr spadá, musí být splněny určité požadavky na formu nebo zápis v registru, které jsou nezbytné pro účinnost převodu zajišťovacího práva, aby postupník nabyl právní nárok na pohledávku samou, a splnění nebo nesplnění těchto požadavků na formu nebo zápis v registru za účelem nabytí právního nároku na toto zajišťovací právo může mít dopad na řešení případné kolize přednostních práv k zajištěné pohledávce.

V těchto případech by se toto nařízení nemělo vztahovat na účinky splnění nebo nesplnění jakýchkoli požadavků na formu nebo zápis v registru, které jsou nezbytné pro účinnost převodu zajišťovacího práva, při řešení kolize přednostních práv k zajištěné pohledávce. Právo rozhodné podle tohoto nařízení by se proto nemělo použít na řešení kolize přednostních práv k pohledávce zajištěné nemovitostí nebo movitým majetkem podléhajícím zápisu ve veřejném registru stanoveném právním předpisem zejména mezi
i) subjektem uplatňujícím nárok na zajištěnou pohledávku, který splnil požadavky práva rozhodného podle tohoto nařízení pro nabytí právního nároku na postoupenou pohledávku a rovněž požadavky na formu nebo zápis v registru podle práva státu, v němž se nemovitost nachází nebo do jehož pravomoci registr spadá, které jsou nezbytné k nabytí právního nároku na právo zajišťující pohledávku, a ii) subjektem uplatňujícím nárok na zajištěnou pohledávku, který splnil pouze požadavky práva rozhodného podle tohoto nařízení pro nabytí právního nároku na postoupenou pohledávku.

(16b) Pohledávka představuje nehmotný majetek. Lze ji postoupit jako nehmotný majetek, nebo pokud je vtělena do listinného dokumentu nebo je zaknihovaná, může být převedena jako hmotný majetek nebo prostřednictvím kreditních či debetních operací. Zda lze pohledávku postoupit jako nehmotný majetek, zda může být vtělena do listinného dokumentu nebo zaknihována, určuje hmotné právo, jímž se pohledávka řídí, podle čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I. Toto nařízení by mělo být horizontálním nástrojem, který stanoví obecné kolizní normy vztahující se na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek, pokud jsou pohledávky postoupeny jako nehmotný majetek (*lex generalis*). Jsou-li pohledávky vtěleny do listinného dokumentu (jako je tomu například v případě dluhopisů na doručitele nebo úrokových kupónů, které lze od dluhopisu na doručitele fyzicky oddělit) nebo mají zaknihovanou podobu (jako je tomu například v případě zaknihovaných dluhopisů nebo zaknihovaných samostatných kupónů), měly by být účinky na třetí strany v případě převodu takovýchto pohledávek z působnosti tohoto nařízení vyloučeny a měly by se uplatnit zvláštní kolizní normy pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek jakožto hmotného majetku (jako jsou pravidla upravující převoditelné cenné papíry nebo finanční nástroje) nebo prostřednictvím kreditních či debetních operací (jako jsou pravidla upravující finanční nástroje v zaknihované podobě) (*lex specialis*). Vyloučení postoupení pohledávek vtělených do listinného dokumentu nebo v zaknihované podobě by se mělo rozšířit na situace, kdy je pohledávka evidována v registru vedeném společností vydávající cenné papíry, z nichž pohledávka pochází, jako jsou akcie na jméno.

(16c) Pohledávky mohou vyplývat z převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru, z akcie například vzniká nárok na dividendy, z dluhopisu nárok na úrok. Tyto pohledávky mohou být v závislosti na právu rozhodném pro daný cenný papír postoupeny odděleně od cenného papíru, z něhož vyplývají, v nehmotné podobě (akcionář může například postoupit nároky na dividendy bance jako zajištění za účelem získání financování). Postoupení pohledávek odděleně od cenného papíru, z něhož vyplývají, v nehmotné podobě (tj. pokud nejsou vtěleny do listinného dokumentu, nejsou zaknihovány nebo evidovány prostřednictvím DLT) by z důvodu konzistentnosti s právem použitelným na cenné papíry a vzhledem k různé praxi v členských státech mělo být z působnosti tohoto nařízení rovněž vyloučeno.

(16d) Z působnosti tohoto nařízení by měly být vyloučeny pohledávky vyplývající ze směnek cizích a vlastních, z šeků a jiných převoditelných cenných papírů v rozsahu, v jakém pohledávky z těchto převoditelných cenných papírů vyplývají z jejich převoditelnosti. Pojem „převoditelné cenné papíry“ má v soukromém právu a ve finančním *acquis* Unie odlišný význam. Ve finančním *acquis* Unie, zejména ve směrnici 2014/65/EU o trzích finančních nástrojů¹¹, představují „převoditelné cenné papíry“ („negotiable instruments“) širší pojem zahrnující nástroje, které jsou obchodovatelné na kapitálových trzích, a tedy i finanční nástroje, jako jsou převoditelné cenné papíry obchodovatelného charakteru („transferable securities“) a deriváty. Pro účely tohoto nařízení by měl být pojem „převoditelné cenné papíry“ chápán stejně jako v čl. 1 odst. 2 nařízení Řím I a zahrnovat rovněž konosamenty v rozsahu, v jakém nároky z daného konosamentu vyplývají z jeho převoditelnosti, a dluhopisy na doručitele v rozsahu, v jakém nároky z daného dluhopisu na doručitele vyplývají z jeho převoditelnosti.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU, Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349.

(16e) V souladu s nařízením Řím I by se toto nařízení nemělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek upravených právem obchodních společností a jiných zapsaných nebo nezapsaných právnických osob, týkající se například vzniku, zápisem nebo jinak, způsobilosti k právům a právním úkonům, vnitřního uspořádání nebo rušení obchodních společností a jiných zapsaných nebo nezapsaných právnických osob, osobní odpovědnosti vedoucích osob a členů za závazky obchodní společnosti nebo právnické osoby.

(16f) Toto nařízení by se mělo vztahovat na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávky, kterou mohou mít držitel účtu nebo třetí strana ze zákona za účelem vymáhání, odškodnění nebo náhrady v souvislosti s transakcí s emisními povolenkami podle směrnice 2003/87/ES (směrnice o systému obchodování s povolenkami na emise), jež byla finalizována v registru Unie pro účty a transakce s emisními povolenkami, například v případě podvodu nebo technické chyby. To by nemělo vést ke zrušení, odvolání nebo zpětvzetí transakce v registru Unie.

(17) Toto nařízení **by se mělo** [...] týkat účinků na třetí strany v případě postoupení pohledávek. **Nemělo by** [...] zahrnovat převody [...] smluv (např. derivátových smluv), jež obsahují jak práva (neboli pohledávky), tak závazky, ani novace smluv obsahujících takováto práva a závazky. **Toto nařízení by se rovněž nemělo vztahovat na možné kolize přednostních práv vyplývající z postoupení pohledávky zahrnuté do smlouvy a z novace této smlouvy.** Vzhledem k tomu, že by působnost tohoto nařízení **neměla** [...] zahrnovat převod ani novaci smluv, obchodování s finančními nástroji, stejně jako clearing a vypořádání těchto nástrojů **by se měly** [...] i nadále řídit právem rozhodným pro smluvní závazkové vztahy podle nařízení Řím I. [...]

(18) [...]12[...]13[...]14[...]15[...]

[...] Toto nařízení by mělo být univerzální: právo určené tímto nařízením by se mělo použít, i když není právem určitého členského státu.

(19[...]) Předvídatelnost je nezbytná pro třetí strany, které usilují o získání právního nároku na postupovanou pohledávku. Použití práva **státu** [...], ve kterém má postupitel obvyklé bydliště, na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek poskytuje dotčeným třetím stranám předem jistotu ohledně vnitrostátního práva, kterým se řídí jejich práva. Na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek by se tedy mělo obecně vztahovat právo v obvyklém bydlišti postupitele. Tato norma by se měla vztahovat zejména na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek v rámci faktoringu, **dohod o finančním zajištění** [...] a – pokud se strany nerozhodly zvolit právo postoupené pohledávky – **na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek v rámci** sekuritizace **a emise krytých dluhopisů**.

12 [...]
13 [...]
14 [...]
15 [...]

(20[...]) Právo, které by se mělo obecně vztahovat na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek, by mělo umožňovat stanovení rozhodného práva v případě postoupení budoucích pohledávek **nebo** [...] v případě [...] **hromadného postoupení pohledávek, což je obojí běžná praxe**, jako tomu je například u faktoringu. Stanovení práva rozhodného pro účinky na třetí strany v případě postoupení budoucích pohledávek **a v případě hromadného postoupení pohledávek podléhajících různému právu** je **obecně usnadněno** [...] použitím práva v obvyklém bydlišti postupitele.

(21[...]) Potřeba určit, komu náleží právní nárok na postoupenou pohledávku **je zvláště důležitá** [...] v případech, kdy se postupitel ocitne v platební neschopnosti, **nebot' pohledávky představují majetek, který lze zahrnout do majetkové podstaty, a věřitelé potřebují vědět, zda jsou postoupené pohledávky stále její součástí.**[...] Je proto žádoucí, aby kolizní normy stanovené v tomto nařízení a kolizní normy stanovené v **nařízení o insolvenčním řízení** (nařízení (EU) 2015/848) byly soudržné. Této soudržnosti by mělo být dosaženo tím, že se na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek bude standardně vztahovat právo v obvyklém bydlišti postupitele, protože použití práva v obvyklém bydlišti postupitele jakožto hraničního určovatele se **obvykle** shoduje s místem, kde jsou soustředěny hlavní zájmy dlužníka, což je hraniční určovatel pro účely insolvenčního řízení.

(22) Toto nařízení a nařízení o insolvenčním řízení stanoví doplňující se kolizní normy. Rozhodné právo určené tímto nařízením by se mělo nejprve použít ke stanovení toho, zda postoupení pohledávek učiněné před zahájením insolvenčního řízení nabylo účinku vůči třetím stranám, včetně věřitelů postupitele. Je-li tomu tak, právo rozhodné podle nařízení o insolvenčním řízení by pak mělo určit, zda postoupení bylo jednáním poškozujícím společný zájem věřitelů, a měla by se jím řídit neplatnost, odporovatelnost nebo neúčinnost postoupení. Má-li být pohledávka postoupena po zahájení insolvenčního řízení, mělo by právo rozhodné podle nařízení o insolvenčním řízení určit, zda nebo za jakých podmínek lze postoupení provést. S výhradou podmínek stanovených v právu rozhodném pro insolvenční řízení by se pak měla na základě rozhodného práva podle tohoto nařízení určit účinnost postoupení vůči třetím stranám.

- (23) V Úmluvě OSN o postoupení pohledávek v mezinárodním obchodě z roku 2001 je stanoveno, že přednost práva postupníka na postoupenou pohledávku před právem subjektu uplatňujícího konkurenční nárok se řídí právem státu, ve kterém má postupitel sídlo. Slučitelnost mezi **právem, které se obecně uplatňuje podle** [...] tohoto nařízení, a řešením, které na mezinárodní úrovni upřednostňuje úmluva, by měla usnadnit řešení mezinárodních sporů.
- (24) Pokud postupitel změni své obvyklé bydliště mezi opakovaným postoupením stejné pohledávky, rozhodným právem by mělo být právo v obvyklém bydlišti postupitele [...] v okamžiku [...] postoupení, které [...] podle práva [...] v obvyklém bydlišti postupitele, **jež se na ně uplatní**, nabylo účinnosti vůči třetím stranám **jako první. Měl by se tudíž podle práva v obvyklém bydlišti postupitele použitelného na každé z těchto postoupení určit okamžik, kdy každé postoupení nabylo účinnosti vůči třetím stranám** [...].
- (25) V souladu s tržní praxí a s ohledem na potřeby účastníků trhu by se účinky na třetí strany v případě některých postoupení pohledávek měly výjimečně řídit právem postoupené pohledávky, což je právo, kterým se řídí původní smlouva mezi věřitelem a dlužníkem, ze které pohledávka pochází.

(26) Právem postoupené pohledávky by se měly řídit účinky na třetí strany u postoupení, kdy majitel účtu postoupí hotovost připsanou na účet [...], jestliže je majitel účtu věřitelem/postupitelem a **poskytovatel účtu** [...] dlužníkem. Jestliže se na účinky na třetí strany v případě těchto postoupení použije právo postoupené pohledávky – neboť se obecně předpokládá, že pohledávka, kterou má majitel účtu ve vztahu k hotovosti připsané na účet [...], se řídí právem **státu** [...], ve kterém sídlí **poskytovatel účtu** [...] (a nikoli právem v obvyklém bydlišti majitele účtu / postupitele) – mohou třetí strany, jako jsou věřitelé postupitele a postupníci uplatňující konkurenční nároky, počítat s větší předvídatelností. Toto právo se obvykle určí ve smlouvě o vedení účtu mezi majitelem účtu a **poskytovatelem účtu** [...]. **V souladu s technologicky neutrálním přístupem by se právo postoupené pohledávky mělo použít rovněž na „elektronické peníze“ ve smyslu směrnice 2009/110/ES (EMD2) a na „elektronické peněžní tokeny“ ve smyslu nařízení [XXX] o trzích s kryptoaktivy (MiCA).**

(26a) Pro účely tohoto nařízení nepředstavuje převod peněžních prostředků z jednoho účtu na druhý postoupení pohledávky.

(27) V zájmu zachování bezproblémového fungování finančních trhů [...] by měly účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících z [...] finančních nástrojů, **jako jsou pohledávky vyplývající z derivátových smluv, a to i tehdy, jsou-li vydány prostřednictvím technologie sdíleného registru,** [...] podléhat právu postoupené pohledávky [...]. **Pohledávkami vyplývajících z derivátových smluv mohou být nároky na průběžné platby po dobu trvání derivátové smlouvy a nárok na částku po závěrečném vypořádání při ukončení derivátové smlouvy. Použití práva postoupené pohledávky znamená, že by účinky na třetí strany v případě postoupení těchto pohledávek podléhaly právu zvolenému stranami, kterým se řídí jejich derivátová smlouva v souladu s článkem 3 nařízení Řím I (pokud jsou derivátové pozice převáděny mimoburzovně), nebo pokud jsou derivátové pozice převáděny v obchodním systému (tedy u derivátů obchodovaných na burze), právu obchodního systému podle čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Řím I v případě nemožnosti volby. Obdobně pokud jsou pohledávky vyplývající z derivátových smluv převáděny v rámci infrastruktur nebo systémů finančního trhu, podléhaly by účinky na třetí strany v případě postoupení těchto pohledávek právu zvolenému účastníky v infrastruktuře nebo systému finančního trhu, jak vyžaduje čl. 2 písm. a) směrnice o neodvolatelnosti zúčtování. V souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I by měla být převoditelnost pohledávky určena právem postoupené pohledávky, ať už zvoleným stranami, nebo v případě nemožnosti volby, jak je stanoví pravidla obchodního systému.**

(27bis) Právem postoupené pohledávky by se rovněž měly řídit účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících z kryptoaktiv, která nelze považovat za finanční nástroje nebo elektronické peníze.

(27i) Bezproblémové fungování finančních trhů rovněž vyžaduje, aby účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících i) z finančních smluv (jako je rámcová dohoda), souvisejících dohod o finančním zajištění a souvisejících nettingových dohod, jak jsou vymezeny v tomto nařízení; ii) z transakcí na finančních trzích (tj. převodu finančních nástrojů mimoburzovně nebo v obchodních systémech) a iii) z účasti v infrastrukturách nebo systémech finančních trhů, jako jsou clearingové systémy ústředních protistran a systémy vypořádání, podléhaly právu, kterým se řídí postoupená pohledávka. To znamená, že by účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících z výše uvedených smluv a dohod, z obchodních smluv uzavřených na finančních trzích a ze smluv týkajících se clearingů a vypořádání uzavřených v rámci infrastruktur nebo systémů finančních trhů podléhaly právu zvolenému stranami nebo standardně použitelnému právu v případě nemožnosti volby práva. Strany finanční smlouvy a související dohody, strany obchodní smlouvy a strany smlouvy uzavřené v rámci infrastruktury nebo systému finančních trhů by si zvolily právo, jímž se má řídit jejich smlouva v souladu s článkem 3 nařízení Řím I pro mimoburzovní transakce a v souladu s čl. 2 písm. a) směrnice o neodvolatelnosti zúčtování pro smlouvy uzavřené v rámci infrastruktury nebo systému finančního trhu. V případě transakcí uzavřených v obchodním systému by se podle čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Řím I v případě nemožnosti volby práva uplatnilo právo použitelné na obchodní systém. V případě obchodních smluv uzavřených na finančních trzích (mimoburzovně nebo v obchodních systémech) a smluv uzavřených v rámci infrastruktury nebo systému finančních trhů pro clearing nebo vypořádání je bezproblémové fungování finančních trhů zajištěno, neboť by právo rozhodné pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících z těchto smluv (právo postoupené pohledávky) bylo stejné jako právo rozhodné pro tyto smlouvy, tedy právo zvolené stranami smlouvy u mimoburzovních transakcí (podle článku 3 nařízení Řím I), právo zvolené účastníky v určitém systému u smluv uzavřených v rámci daného systému (jak vyžaduje čl. 2 písm. a) směrnice o neodvolatelnosti zúčtování) nebo právo obchodního systému u transakcí uzavřených v daném obchodním systému v případě nemožnosti volby práva (podle čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Řím I).

(27ii) Účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících z devizových operací by se měly rovněž řídit právem postoupené pohledávky, a to buď jako pohledávky vyplývající z derivátů, a tudíž jako pohledávky vyplývající z finančních nástrojů, nebo jako pohledávky vyplývající z měnových spotových transakcí za podmínek stanovených v čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565.

(27a) Pro účely tohoto nařízení by měly být transakce na finančních trzích chápány tak, že zahrnují transakce uzavřené mimoburzovně (OTC), transakce prováděné v obchodních systémech a na burzách, včetně regulovaných trhů EHP, mnohostranných obchodních systémů (MTF) a organizovaných obchodních systémů (OTF), nebo prováděné prostřednictvím povoleného systematického internalizátora podle MiFID a v každém z těchto případů na funkčně ekvivalentních finančních trzích třetích zemí. Účast v infrastrukturách finančních trhů by měla být chápána tak, že zahrnuje jakékoli systémy vypořádání obchodů s cennými papíry a platební systémy, povolené nebo regulované infrastruktury finančního trhu, jako je ústřední protistrana a centrální depozitář cenných papírů, a jakékoli systémy, které jsou označeny nebo jinak chráněny pro účely směrnice o neodvolatelnosti zúčtování¹⁶ a v každém z těchto případů funkčně ekvivalentní finanční trhy třetích zemí.

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry, Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

(27b) Účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících ze smluv, jimiž jsou poskytnuty peněžní prostředky ve formě úvěru, by se měly řídit právem postoupené pohledávky. To by mělo zahrnovat pohledávky z úvěru ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. o) směrnice 2002/47, jež jsou často používány jako finanční zajištění v rámci Euro systému. Aby se usnadnilo přeshraniční postupování pohledávek vyplývajících ze syndikovaných úvěrů a skupinového financování založeného na úvěrech na sekundárních finančních trzích, měly by právu postoupené pohledávky podléhat také účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek vyplývajících ze syndikovaných úvěrů a skupinového financování založeného na úvěrech.

(28) Při určování rozhodného práva pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek v rámci sekuritizace by měla být stanovena jistá flexibilita, která by umožnila uspokojit potřeby všech účastníků sekuritizace a usnadnila rozšíření přeshraničního sekuritizačního trhu na menší hospodářské subjekty. **Tím by nemělo být dotčeno uplatňování regulačních pravidel použitelných na finanční trhy. Sekuritizace by měla být vymezena v souladu s nařízením (EU) 2017/2402¹⁷. Vzhledem k tomu, že vydávání krytých dluhopisů vykazuje podobné rysy jako sekuritizace, a pokud emise krytých dluhopisů zahrnuje postoupení pohledávek, měla by se stejná flexibilita vztahovat i na vydávání krytých dluhopisů. Kryté dluhopisy by měly být vymezeny v souladu se směrnicí (EU) 2019/2162¹⁸.**

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012.

¹⁸ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2019/2162 ze dne 27. listopadu 2019 o vydávání krytých dluhopisů a veřejném dohledu nad krytými dluhopisy a o změně směrnice 2009/65/ES a 2014/59/EU.

(28a) Pokud [...] se na účinky na třetí strany v případě **postoupení** [...] pohledávek v rámci sekuritizace **nebo emise krytých dluhopisů** standardně **vztahuje** [...] právo v obvyklém bydlišti postupitele, postupitel (původce **v rámci sekuritizace**) a postupník (zvláštní účelová jednotka **v rámci sekuritizace**) by měli mít možnost si zvolit, že na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek by se mělo vztahovat právo postoupené pohledávky. **Na druhé straně, pokud se na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek standardně vztahuje právo postoupené pohledávky, postupitel a postupník by měli mít v souvislosti se sekuritizací nebo emisí krytých dluhopisů možnost dohodnout se na tom, že na účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek by se mělo použít právo v obvyklém bydlišti postupitele.** Postupitel a postupník by **tak** [...] měli mít možnost rozhodnout, že účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek v rámci sekuritizace **nebo emise krytých dluhopisů** by měly [...] podléhat [...] právu v obvyklém bydlišti postupitele nebo [...] právu postoupené pohledávky v závislosti na struktuře a vlastnostech transakce, např. počet a umístění původců a počet právních předpisů, **jimiž** [...] se postoupené pohledávky řídí.

(28b) V zájmu právní jistoty a s cílem umožnit ověření existence volby práva by dohoda o volbě práva měla být zdokumentována písemně nebo elektronickými prostředky, které zajistí trvalý záznam dohody.

(29) Pokud se na účinky na třetí strany vztahuje právo v obvyklém bydlišti postupitele v případě jednoho postoupení a právo postoupené pohledávky u jiného postoupení, může nastat kolize přednostních práv mezi postupníky stejné pohledávky. V těchto případech by se kolize přednostních práv měla řešit na základě rozhodného práva pro účinky na třetí strany u postoupení pohledávky, jež [...] jako první **nabylo** [...] účinnosti vůči třetím stranám v souladu se svým rozhodným právem.

- (30) Oblast působnosti vnitrostátního práva určeného tímto nařízením za právo rozhodné pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek by měla být jednotná. Vnitrostátním právem určeným za právo rozhodné **podle tohoto nařízení** by se měly řídit zejména
- i) účinnost postoupení **pohledávky** vůči třetím stranám, to znamená náležitosti, které musí být splněny, **aby** [...] postupník [...] **nabyl** [...] právní nárok na postoupenou pohledávku (například [...] písemné oznámení postoupení dlužníkovi), a ii) problémy související s přednostním právem, to znamená spory mezi několika **konkurujícími** si subjekty ohledně toho, kdo **nabyl** právní nárok na **postoupenou** pohledávku (např. mezi dvěma postupníky, pokud byla stejná pohledávka postoupena dvakrát, nebo mezi postupníkem a věřitelem postupitele). **Pro účely tohoto nařízení zahrnuje právní nárok na pohledávku vlastnictví pohledávky a rovněž další nároková práva podle vnitrostátního práva, jako je nárok zástavního věřitele.**
- (31) Vzhledem k univerzální povaze tohoto nařízení se může stát, že jako rozhodné právo budou určena práva **států** [...] s odlišnými právními tradicemi. Pokud po postoupení pohledávky dojde k převodu smlouvy, z níž příslušná pohledávka pochází, právo, které je tímto nařízením určeno jako právo rozhodné pro účinky na třetí strany v případě [...] postoupení **pohledávky**, by se mělo rovněž použít na kolize přednostních práv mezi postupníkem pohledávky a novým příjemcem téže pohledávky na základě převodu smlouvy, z níž příslušná pohledávka pochází. [...]
- (32) Z důvodu veřejného zájmu mohou soudy členských států za výjimečných okolností použít výhradu veřejného pořádku a imperativních ustanovení, která by měla být **vykládána** [...] restriktivně.

(32a) Pokud se spotřebitel podílí na postoupení pohledávky jako třetí strana, měla by se hmotněprávní pravidla Unie týkající se ochrany spotřebitele použít, pokud je právem určeným tímto nařízením právo členského státu. Je-li právem určeným podle tohoto nařízení právo jiného státu než členského státu, měl by být soud příslušný pro řešení sporu oprávněn v souladu s články 6 a 7 tohoto nařízení a za podmínek v nich stanovených použít imperativní ustanovení soudu nebo odmítnout použití ustanovení rozhodného práva, které je v rozporu s veřejným pořádkem. Je-li dlužníkem postoupené pohledávky spotřebitel, jeho postavení by se mělo řídit právem postoupené pohledávky v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I. Tímto nařízením by neměla být dotčena hmotněprávní pravidla Unie týkající se ochrany spotřebitele, včetně pravidel týkajících se spotřebitelského úvěru a hypotečního úvěru.

(32b) Protože v některých státech existují vedle sebe dva či více právních systémů nebo souborů pravidel týkajících se otázek, které upravuje toto nařízení, mělo by se stanovit, v jaké míře se jeho ustanovení použijí v rámci různých územních jednotek těchto států.

(32c) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno použití jiných ustanovení práva Unie, která stanoví kolizní normy pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek ve zvláštních záležitostech. Tímto nařízením by neměla být dotčena zejména kolizní ustanovení článku 9 směrnice o finančním zajištění¹⁹, článků 8 a 9 směrnice o neodvolatelnosti zúčtování, článků 24 a 31 směrnice o likvidaci²⁰ ani záležitosti upravené nařízením o registru Unie²¹.

(33) Dodržování mezinárodních závazků přijatých členskými státy znamená, že by tímto nařízením neměly být dotčeny mezinárodní úmluvy, jejichž smluvní stranou je ke dni přijetí tohoto nařízení jeden nebo více členských států. S cílem zlepšit přístupnost platných pravidel by Komise měla v *Úředním věstníku Evropské unie* **a na evropském justičním portále** zveřejnit seznam příslušných úmluv na základě informací poskytnutých členskými státy.

(33a) Tímto nařízením by nemělo být dotčeno uplatňování Úmluvy z Kapského Města z roku 2001 o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení a protokolů k této úmluvě.

(33b) Aby se zabránilo zpětné působnosti tohoto nařízení, mělo by se toto nařízení vztahovat pouze na postoupení pohledávek, pokud byla smlouva o postoupení uzavřena ke dni použitelnosti tohoto nařízení nebo později.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění, Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43.

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí, Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15.

²¹ Nařízení Komise (EU) č. 389/2013 ze dne 2. května 2013 o vytvoření registru Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES a č. 406/2009/ES a o zrušení nařízení Komise (EU) č. 920/2010 a č. 1193/2011, Úř. věst. L 122, 3.5.2013, s. 1.

- (34) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie. Toto nařízení zejména usiluje o podporu uplatňování článků 17 a 47 týkajících se práva na vlastnictví a práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.
- (35) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států a z důvodu rozsahu nebo účinků tohoto nařízení jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření [...] v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o [...] Evropské unii. Potřebná jednotnost kolizních norem upravujících účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek může být dosažena pouze formou nařízení, protože pouze nařízení zajišťuje jednotný výklad a uplatňování pravidel na vnitrostátní úrovni. V souladu se zásadou proporcionality [...] stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné [...] pro dosažení uvedeného cíle.
- (36) V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se [...] Irsko[...] neúčastní přijímání tohoto nařízení a [...] toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.[...]
- (37) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke **Smlouvě** [...] o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na účinky na třetí strany v případě **dobrovolného** postoupení pohledávek **a smluvní subrogace** podle občanského a obchodního práva v případě kolize právních řádů.

Nevztahuje se zejména na věci daňové, celní či správní.

1a. Toto nařízení se nevztahuje na účinky na třetí strany v případě převodu finančních nástrojů, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto finančním nástrojům. Toto nařízení se nevztahuje zejména na účinky na třetí strany v případě převodu převoditelných cenných papírů obchodovatelného charakteru, nástrojů peněžního trhu a podílových jednotek subjektů kolektivního investování, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto finančním nástrojům.

1ab. Toto nařízení se nevztahuje na účinky na třetí strany v případě převodu kryptoaktiv bez ohledu na to, zda jsou považována za finanční nástroje, a to ani formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k těmto kryptoaktivům.

1aa. Toto nařízení se nevztahuje na účinky na třetí strany v případě převodu zajišťovacích práv k aktivům jiným, než jsou pohledávky, zejména k nemovitostem a movitému majetku podléhajícím zápisu do veřejného registru stanoveného právním předpisem, včetně jakýchkoli požadavků na formu nebo zápis v registru, které jsou nezbytné pro účinnost převodu zajišťovacích práv, a účinků splnění nebo nesplnění těchto požadavků na řešení kolizí přednostních práv k zajištěné pohledávce.

2. Z oblasti působnosti tohoto nařízení jsou vyloučena **postoupení** těchto **pohledávek**:

a) [...] pohledávky vyplývající **z** [...] rodinných vztahů a ze vztahů považovaných rozhodným právem za vztahy se srovnatelnými účinky, včetně vyživovací povinnosti;

b) [...] pohledávky vyplývající **z** [...] majetkových vztahů mezi manželi nebo mezi osobami ve vztazích považovaných rozhodným právem za vztahy s účinkem srovnatelným s manželstvím a ze závětí a dědění;

c) [...] pohledávky vyplývající **ze** [...] směnek cizích a vlastních, z šeků a jiných převoditelných cenných papírů v rozsahu, v jakém **pohledávky** [...] z těchto převoditelných cenných papírů vyplývají z jejich převoditelnosti;

d) [...] pohledávky [...] upravené právem obchodních společností a jiných zapsaných nebo nezapsaných právnických osob, jako jsou **pohledávky vyplývající ze** vzniku, zápisem nebo jinak, způsobilosti k právům a právním úkonům, vnitřního uspořádání nebo rušení obchodních společností a jiných zapsaných nebo nezapsaných právnických osob, osobní odpovědnosti vedoucích osob a členů za závazky obchodní společnosti nebo právnické osoby;

e) [...] pohledávky vyplývající **ze** [...] zakládání trustů a vztahů mezi zakladateli trustu, správci trustu a oprávněnými osobami;

f) _____[...] pohledávky vyplývající **ze** [...] smluv o životním pojištění plynoucích z [...] činnosti prováděné jinými organizacemi, než jsou podniky uvedené v čl. 2 odst. 1 a 3 směrnice **Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES** o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II), [...] ¹ jejichž předmětem je poskytovat plnění zaměstnaným nebo samostatně výdělečným osobám patřícím do jednoho podniku nebo skupiny podniků nebo do jednoho oboru nebo skupiny oborů v případě smrti nebo dožití se stanoveného věku nebo v případě přerušení nebo omezení činnosti nebo v případě nemoci související s prací nebo pracovním úrazem; [...]

g) pohledávky vtělené do listinného dokumentu nebo v zaknihované podobě;

h) pohledávky vyplývající z převoditelného cenného papíru obchodovatelného charakteru, nástroje peněžního trhu nebo podílové jednotky subjektu kolektivního investování.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) _____, „postupitelem“ osoba, která převádí **své** [...] právo vůči dlužníkovi na plnění dluhu na jinou osobu;

b) _____, „postupníkem“ osoba, která nabývá právo vůči dlužníkovi na plnění dluhu od jiné osoby;

¹ [...]

- c)** „postoupením“ dobrovolný převod práva vůči dlužníkovi na plnění dluhu; [...] zahrnuje přímé převody pohledávek, smluvní subrogace, převody pohledávek formou zajištění, zástav nebo jiných zajišťovacích práv k pohledávkám, **ale nezahrnuje převody smluv, jež obsahují jak práva, tak závazky, ani novace smluv obsahujících tato práva a závazky;**
- d)** „pohledávkou“ právo vůči dlužníkovi na plnění dluhu jakékoli povahy, ať už peněžní nebo nepeněžní, bez ohledu na to, zda vyplývá **ze** [...] smluvních nebo z mimosmluvních závazků;
- e)** „účinky na třetí strany“ [...] právo **osoby** [...] uplatnit [...] právní nárok na [...] postoupenou **pohledávku vůči třetím stranám, mimo jiné** [...] postupníkům nebo příjemcům stejné [...] pohledávky, věřitelům postupitele a dalším třetím stranám, **aniž jsou dotčeny práva a závazky dlužníka podle rozhodného práva v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I;**
- f)** „obvyklým bydlištěm“ pro obchodní společnosti a jiné zapsané nebo nezapsané právnické osoby, místo jejich ústřední správy; u fyzické osoby, která jedná při výkonu **své** [...] podnikatelské činnosti, [...] hlavní místo podnikání;

- g) [...]²[...]³[...] „sekuritizací“ transakce nebo systém ve smyslu čl. 2 bodu 1 nařízení (EU) 2017/2402 (nařízení o sekuritizaci);
- ga) „krytými dluhopisy“ dluhový závazek ve smyslu čl. 3 bodu 1 směrnice (EU) 2019/2162 (směrnice o krytých dluhopisech);
- h) „hotovostí“ peníze [...] ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. d) směrnice 2002/47/ES (směrnice o dohodách o finančním zajištění);
- ha) „elektronickými penězi“ elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES (EMD2);
- hc) „kryptoaktivem“ kryptoaktivum ve smyslu čl. [3 odst. 1 bodu 2] nařízení [XXX] o trzích s kryptoaktivy (MiCA);
- i) „finančním nástrojem“ [...] nástroje ve smyslu přílohy I oddílu C směrnice 2014/65/EU⁴ (MiFID);

2 [...]
3 [...]
4 [...]

- ia) „převoditelnými cennými papíry obchodovatelného charakteru“ nástroje uvedené v čl. 4 odst. 1 bodě 44 směrnice 2014/65/EU (MiFID);**
- i) „finančními smlouvami“ nástroje uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 100 směrnice 2014/59/EU (směrnice o ozdravných postupech a řešení krize bank);**
- ja) „dohodou o finančním zajištění“ dohoda o finančním zajištění ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) směrnice 2002/47/ES (směrnice o dohodách o finančním zajištění) a zajištění (kolaterálu) ve smyslu čl. 2 písm. m) směrnice 98/26/ES (směrnice o neodvolatelnosti zúčtování);**
- k) „nettingovou dohodou“ dohoda ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 47 nařízení (EU) 2021/23 o rámci pro ozdravné postupy a řešení krize ústředních protistran (CCP RRR);**
- l) „měnovou spotovou transakcí“ kontrakt ve smyslu čl. 10 odst. 2 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565.**

KAPITOLA II

JEDNOTNÁ PRAVIDLA

Článek 3

Univerzální použitelnost

Právo určené na základě tohoto nařízení se použije bez ohledu na to, zda je právem některého z členských států, či nikoliv.

Článek 4

Rozhodné právo

1. Není-li v tomto článku stanoveno jinak, účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek se řídí právem **státu** [...], ve kterém má postupitel obvyklé bydliště v **okamžiku uzavření smlouvy o postoupení** [...].

Jestliže postupitel změní místo obvyklého bydliště v době mezi dvěma postoupeními stejné pohledávky různým postupníkům, přednost práva určitého postupníka před právem jiného postupníka se řídí právem v obvyklém bydlišti postupitele v době, kdy postoupení poprvé nabude účinnosti vůči třetí straně v souladu s právem určeným jako rozhodné podle prvního pododstavce.

2. Právem rozhodným pro postoupení pohledávky se řídí účinky na třetí strany vyplývající z postoupení:

- a) **pohledávek** [...] v hotovosti **a pohledávek v elektronických penězích;**
- b) pohledávek vyplývajících [...] **z:**
 - i) **finančních nástrojů;** [...]
 - ii) **finančních smluv, souvisejících dohod o finančním zajištění a souvisejících nettingových dohod a**
 - iii) **měnových spotových transakcí;**
- ba) **pohledávek vyplývajících z kryptoaktiv, která nelze považovat za finanční nástroje nebo elektronické peníze;**
- c) **pohledávek vyplývajících z transakcí na finančních trzích nebo účasti na infrastrukturách finančních trhů;**

d) pohledávek vyplývajících ze smluv, jimiž jsou poskytnuty peněžní prostředky ve formě úvěru.

3. [...] Postupitel a postupník si mohou **v rámci sekuritizace a emise krvtých dluhopisů jako rozhodné zvolit právo v [...] obvyklém bydlišti postupitele nebo [...] právo postoupené pohledávky.** [...]

Volba rozhodného práva je výslovně a **písemně** uvedena ve smlouvě o postoupení nebo v samostatné dohodě **uzavřené v okamžiku uzavření smlouvy o postoupení. Požadavek písemné formy je považován za dodržený při jakémkoli sdělení elektronickou cestou, jež umožňuje trvalý záznam dohody.** Existence a [...] věcná [...] platnost **dohody nebo [...]** **jakéhokoli jejího ustanovení [...]** se **určí [...]** podle [...] práva, **kterým by se řídily účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek podle tohoto nařízení, kdyby byly uvedená dohoda nebo uvedené ustanovení platné. Pokud uvedené právo ukládá dodatečné formální požadavky, použijí se dané požadavky.**

4. Kolize přednostních práv mezi postupníky stejné pohledávky, kdy se účinky na třetí strany v případě postoupení jedné z pohledávek řídí právem **státu** [...], v němž má postupitel obvyklé bydliště, přičemž účinky na třetí strany v případě postoupení jiných pohledávek se řídí právem postoupené pohledávky, se řídí právem rozhodným pro účinky na třetí strany u postoupení pohledávky, jež jako první nabylo účinnosti vůči třetím stranám v souladu se svým rozhodným právem.

Článek 5

Oblast působnosti rozhodného práva

Rozhodným právem pro účinky na třetí strany v případě **postoupení** [...] pohledávek podle tohoto nařízení se řídí zejména:

- a) požadavky na zajištění účinnosti postoupení vůči třetím stranám, **aniž jsou dotčeny práva a závazky** [...] dlužníka **podle rozhodného práva v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení Řím I** [...];
- b) přednost práv postupníka před právy jiného postupníka téže pohledávky;
- c) přednost práv postupníka před právy věřitelů postupitele;
- d) přednost práv postupníka před právy příjemce [...] téže pohledávky **v důsledku převodu smlouvy, z níž pohledávka vyplývá** [...].

[...]

Článek 6

Imperativní ustanovení

1. Tímto nařízením není nijak dotčeno použití imperativních ustanovení práva země soudu.
2. Imperativní ustanovení jsou ustanovení, jejichž dodržování je pro členský stát při ochraně jeho veřejných zájmů, jako například jeho politického, společenského a hospodářského uspořádání, zásadní do té míry, že se vyžaduje jejich použití na jakoukoli situaci, která spadá do jejich oblasti působnosti, bez ohledu na právo, které by jinak bylo na základě tohoto nařízení pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek rozhodné.

KAPITOLA III

OSTATNÍ USTANOVENÍ

Článek 7

Veřejný pořádek

Použití některého ustanovení práva kteréhokoli **státu** [...] určeného na základě tohoto nařízení může být odmítnuto pouze v případě, že by bylo zjevně neslučitelné s veřejným pořádkem místa soudu.

Článek 8

Vyloučení zpětného a dalšího odkazu

Použitím práva státu určeného na základě tohoto nařízení se rozumí použití právních norem platných v uvedeném státě, s výjimkou jeho norem mezinárodního práva soukromého.

Článek 9

Státy s více právními systémy

1. Pokud **právo určené na základě tohoto nařízení je právem** státu, **který** je složen z více územních jednotek, z nichž každá **má** [...] vlastní právní normy upravující účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek **podle občanského a obchodního práva, určí se příslušná** [...] územní jednotka, **jejíž právní normy se uplatní, na základě vnitrostátních kolizních norem daného státu.**
2. **V případě neexistence takových vnitrostátních kolizních norem** se pro účely určení rozhodného práva podle tohoto nařízení **jakýmkoli odkazem na právo daného státu rozumí** [...] **odkaz na platné právní normy příslušné územní jednotky** [...].

3[...]. Členský stát, který má více územních jednotek, z nichž každá má vlastní právní normy upravující účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek, není povinen uplatňovat toto nařízení při kolizích norem, jež se týkají výhradně těchto jednotek.

Článek 10

Vztah k jiným ustanovením práva Unie

1. Tímto nařízením není dotčeno použití ustanovení práva Unie, která ve zvláštních oblastech stanoví kolizní normy pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek.
2. **Tímto nařízením není zejména dotčeno použití kolizních norem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění, směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí, pokud jde o účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek.**

Článek 11

Vztah ke stávajícím mezinárodním úmluvám

1. Tímto nařízením není dotčeno použití mezinárodních úmluv, jejichž stranou je jeden nebo více členských států ke dni přijetí tohoto nařízení a které stanoví kolizní normy pro účinky na třetí strany v případě postoupení pohledávek.
2. Toto nařízení se však použije mezi členskými státy přednostně ve vztahu k úmluvám uzavřeným výlučně mezi dvěma a více členskými státy v rozsahu, ve kterém se týkají oblastí upravených tímto nařízením.

Článek 12

Seznam úmluv

1. Členské státy oznámí Komisi do dne [**šest měsíců přede dnem použitelnosti**] seznam úmluv uvedených v čl. 11 odst. 1. Po tomto dni oznámí členské státy Komisi veškerá vypovězení zmíněných úmluv.
2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* **a na evropském justičním portále** do šesti měsíců po obdržení oznámení uvedených v odstavci 1:
 - a) seznam úmluv podle odstavce 1;
 - b) vypovězení uvedená v odstavci 1.

Článek 13

Přezkum

Komise do dne [*pět let ode dne použitelnosti*] předloží Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování tohoto nařízení. V případě potřeby ke zprávě přiloží návrhy na jeho změny.

Článek 14

Časová působnost

[...] Toto nařízení se použije na postoupení pohledávek, **u nichž byla smlouva o postoupení** uzavřena ke [*den použitelnosti nařízení*] nebo později.

[...]

Článek 15

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od [**první den měsíce následujícího po uplynutí období 24 [...]** měsíců **od [...]** vstupu **tohoto nařízení** v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu [...]

[...]

[...]
